

Hans Unger

Hans Unger – wieloletni prezes Heskiej Federacji Sportów Lodowych (HEV).

Foto: archiwum „Wetterauer Zeitung”.

Rastenburczyk - twórca Niemieckiej Federacji Hokeja na Lodzie.

Opracował: Tomasz Poja

*I co potem?
Gdzie się podzieje to,
Co z nas ujdzie w ostatniej porze?
Będziemy niczym wiatr gnali -
Czy tak być może!?*

Joachim Ringelnatz.

..., Hans Unger, pionier hokeja na lodzie, prawnik i notariusz oraz zasłużony działacz społeczny został pochowany we wtorek 22 lipca 1997 roku na cmentarzu w Bad Nauheim. Pozostanie on niezapomniany dla wszystkich tych, którzy doświadczyli z nim sportowych wzlotów i upadków, ale także dla wszystkich tych, którzy byli prywatnie lub zawodowo z nim związani i zawdzięczali mu swoje kariery życiowe” ...

Taka króciutka notatka z fragmentem wiersza niemieckiego poety Ringelnatza zawarta została w lokalnej prasie w Bad Nauhem 27 lipca 1997 roku dotycząca tego niebywałego człowieka.

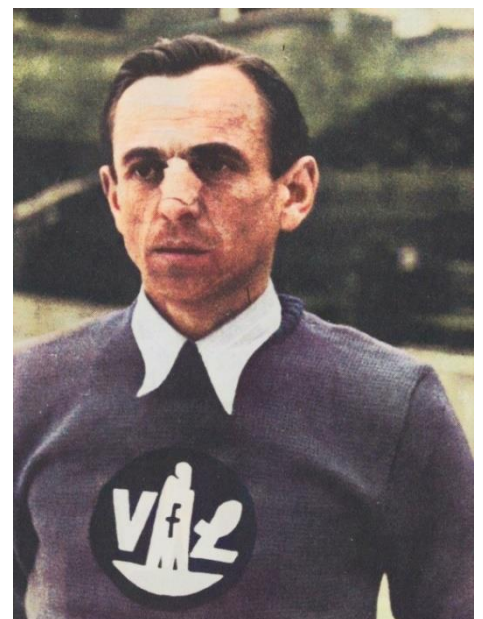
Hans Unger urodził się 12 września 1909 roku w Rastenburgu w rodzinie mocno usportowionej. W domu nie tylko kibicowano sportowcom, ale starano się czynnie uprawiać wszelkie dyscypliny sportowe rozwijające tężyznę fizyczną. Unger senior, wielki propagator sportu miejskiego, inicjator wszelkich zmaganiań sportowych wśród młodzieży rastenburskiej, a przede wszystkim współtwórca miejskiego klubu sportowego Rastenburger SV nie zaniedbywał również pod tym względem własnej rodziny. Ten kult rozwoju własnego ciała, poparty zdrowymi zasadami moralnymi, przeszedł na Ungera juniora. Hans od dzieciństwa wpajane miał, że sprawność fizyczna uzupełniona wykształceniem i poparta zdrowymi zasadami moralnymi musi przynieść sukces życiowy. Pomny tych zasad, już w rastenburskim gimnazjum im. Księcia Albrechta był w czołówce najlepszych uczniów udzielając się w Gymnasial-Sport-Bundes (GSB), a później w klubie sportowym VfL Rastenburg.

Rok 1928. Mec: VfL Rastenburg – Viktoria Allenstein (z czarnymi kołnierzykami) 16:0. Pierwszy od lewej 19-letni Hans Unger (RSV).

Foto: archiwum Kreisgemeinschaft Rastenburg.

Tu oprócz dyscyplin indywidualnych jak lekkoatletyka i gimnastyka z zamiłowaniem trenował i grał w drużynach piłki nożnej, ręcznej, a zimą jak większość jego usportowionych rówieśników jeździł na łyżwach i nartach. Jednak jego wielką pasją stał się hokej na lodzie. Z hokejową drużyną gimnazjalistów VfL Rastenburg od 1930 roku zdobywał najwyższe laury na lodowiskach wschodniopruskich reprezentując również tę prowincję na mistrzostwach Niemiec. W 1934 roku w wyniku fuzji dwóch rastenburskich klubów został członkiem i zarazem zawodnikiem miejskiego klubu Rastenburger SV (RSV). Te wspólne treningi i gry z utalentowanymi sportowo kolegami, już z całego miasta, przyniosły ogromne sukcesy sportowe sławiąc rastenburską szkołę hokeja na lodzie. Hans ze swoim wyszkoleniem i talentem sportowym grał w pierwszym składzie RSV pełniąc przy tym zaszczytną funkcję kapitana drużyny. Legendarni już rastenburczycy z wielkim powodzeniem królowali wtedy na taflach lodowych w Królewcu, Berlinie, Füssen, Kolonii, Norymberdze, Garmisch-Partenkirchen, a nawet w Wiedniu i Pradze. Hans był w podstawowej kadrze zdobywającej klubowe trzecie miejsce na mistrzostwach Niemiec w 1935 roku. Grając na pozycji lewoskrzydłowego napastnika strzelał gole w każdym prawie meczu. Sport nie był jego jedynym zajęciem. Mając bardzo szerokie horyzonty myślowe, zgodnie z tradycją rodzinną po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia prawnicze na uniwersytecie w Greifswaldzie. Po ich ukończeniu zdobył tytuł doktora praw już na wschodniopruskiej Albertynie. Pierwsze lata trzeciej dekady XX wieku, to okres życia bardzo intensywny dla Hansa. Naukę trudnego przedmiotu, ligowe mecze w piłkę nożną, a zimą w hokeja doskonale pogodził. Został dyplomowanym doktorem praw, przy jednoczesnym wielokrotnym triumfie w hokejowych mistrzostwach Prus Wschodnich. Przez kolegów uważany był za opokę zasad moralnych. Stawał się ich podporą na lodowisku, i co ważne poza nim. Po wybuchu II wojny światowej powołany został w szeregi Wehrmachtu, ale po odniesionych kontuzjach został zdemobilizowany i wrócił do Rastenburga. Przejął opiekę nad młodzieżą klubową RSV. Był w kierownictwie reprezentacyjnej ekipy z Prus Wschodnich (tzw. Ostland) na młodzieżowych mistrzostwach Niemiec. W Garmisch-Partenkirchen w 1943 roku będąc na takim właśnie turnieju poznał swoją przyszłą małżonkę, której losy życiowe tak szczęśliwie splotły się z jego hokejową karierą już po zakończeniu wojny. Dzięki niej, ale też i swojemu zaangażowaniu i niebywałej sympatii do hokeja Hans był współtwórcą zupełnie nowego klubu sportowego w Bad Nauheim, w którym to mieście osiadł na stałe po wojnie. To dzięki jego autorytetowi praktycznie wszyscy rastenburscy hokeiści, którzy znaleźli się w alianckich strefach okupacyjnych odpowiedzieli na jego apel i stawili się w Bad Nauheim odtwarzając niejako rastenburską drużynę hokejową. Jakiż musiał mieć dar przekonywania i zaufanie wśród kolegów, że bez problemów stworzył drużynę, która odżyła i w pierwszych latach po stagnacji wojennej nadawała ton rozgrywkom narodowym. Grając z kolegami z Rastenburga z charakterystycznym kaszkietem na głowie (w Polsce zwaną „leninówką”), był współtwórcą ówczesnej hokejowej potęgi VfL Bad Nauheim. Bardzo racjonalnie wykorzystywał przy tym swoją wiedzę prawniczą. Oprócz funkcji kapitana drużyny, później prezesa sekcji hokeja w klubie, czynnie zaczął udzielać się w pracach odtworzenia i prawnej legalizacji federacji sportów na lodzie prowincji heskiej (Hessischer Eissport Verband – HEV).

Hans Unger w okresie gry w barwach VfL Bad Nauheim ,
lata 1946-1950. Foto: archiwum DEB.

Hans Unger - VfL Bad Nauheim – 1948 rok

Foto: ze zbiorów Thomasa Königa.

W 1949 roku został jej pierwszym przewodniczącym, pełniąc tę funkcję przez ponad dwadzieścia lat. Zawsze na dwuletnie kadencje wybierany był jednogłośnie, co tylko potwierdza jak niezwykle sumiennie traktował wszelkie powierzane mu obowiązki. W tym okresie jego gra na lodowiskach również została doceniona przez trenerów reprezentacji narodowej. Wielokrotnie reprezentował hokej niemiecki na międzynarodowych turniejach. Znowu stał się niezwykle zajęтым człowiekiem. Członkostwo w klubowym zarządzie, prezesura w okręgowej federacji, prowadzenie własnej kancelarii prawniczo-notarialnej, a do tego gra na lodowiskach w pierwszej drużynie czyniła z niego osobę niezwykle zapracowaną. Dla Ungera widocznie nie było to zbyt trudne, gdyż znalazł jeszcze czas na kurs sędziowski. Został sędzią hokejowym klasy międzynarodowej.

Od 1950 roku już tak często nie występował na lodowiskach w grach ligowych. Stał się osobą publiczną. Reprezentował klub, sport miejski i prowincję heską na wszelkich krajowych spotkaniach, zjazdach i konferencjach. W 1953 roku władze hokejowe Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego powołały go w skład grupy sędziowskiej do prowadzenia meczów międzynarodowych. Był jednym z dwóch sędziów zachodnioniemieckich, których władze sportowe ZSRR poprosiły do sędziowania bardzo odpowiedzialnego meczu pomiędzy ZSRR i CSRS rozgrywanym w 1955 roku na moskiewskich Łuźnikach. To zaproszenie było pierwszą próbą nawiązania normalnych sportowych stosunków między ZSRR i RFN po okresie "zimnej wojny". To na zaproszenie Ungera po raz pierwszy w powojennej historii do Niemiec przyjechała hokejowa drużyna radziecka, Dynamo Moskwa, która rozegrała mecz na „jego” lodowisku w Bad Nauheim. W dowód uznania i szacunku dla jego pracy na rzecz normalizacji stosunków między RFN i ZSRR poproszony został nawet przez Rosjan do sędziowania tego meczu, mimo że przeciwnikiem drużyny radzieckiej był rodzimy klub VfL. Nie zabrakło go też we włoskiej Cortina d’Ampezzo w 1956 roku na olimpijskim turnieju hokeja na lodzie. Sędziował tam dwa trudne mecze z udziałem gospodarzy przeciwko Kanadzie i Szwajcarii.

Hans nie zamykał się w kręgu sportów zimowych. Będąc dobrym prawnikiem i doskonałym organizatorem udzielał się społecznie na rzecz rozwoju wszystkich dyscyplin sportowych uprawianych w mieście i prowincji. Był m. in. współtwórcą klubu golfowego dla dojrzałej społeczności miejskiej. Mimo że nie był jego członkiem, to podczas jubileuszu 40-lecia działalności tego klubu jego członkowie pamiętając o wkładzie Ungera w tworzeniu klubu nadali mu w 1996 roku honorowe członkostwo stosownie przy tym go nagradzając klubowym odznaczeniem. Te wszystkie osiągnięcia, choć ogromnie wartościowe, zostały jednak przyćmione jego pracą, której efektem było utworzenie po raz pierwszy w historii Niemiec Niemieckiej Federacji Hokeja Na Lodzie.

Prezydent Golf-Club w Bad Nauheim, Eberhard Zilg nadaje Hansowi Ungerowi (z lewej) honorowe członkostwo klubu.

Foto: archiwum „Wetterauer Zeitung”.

6.02.1958 rok.
Hans Unger jako przewodniczący HEV, wręcza kapitanowi VfL Bad Nauheim, Jakobiemu, Puchar Przechodni HEV, po zwycięstwie VfL nad SC 1880 Frankfurt (6:3).

Foto: archiwum „Wetterauer Zeitung”.

kluby hokejowe i zajmująca się wyłącznie hokejem na lodzie (Deutscher Eishockey Bund –DEB). Związek ten podlegał jeszcze nadrzędnej federacji DEV (*Deutsche Eissport-Verband*) zrzeszającej wszystkie sporty łyżwiarskie, która została już tylko federacją tzw. parasolową. Hans nie kandydował do zarządu związku, ale za zaangażowanie w pracach przygotowawczych wybrano go na honorowego członka zarządu, powierzając mu przy tym nadzór nad komórką sądu honorowego. Osiągnął cel organizatorski, ale bardziej pociągała go praca w oddziale terenowym federacji w Hesji, gdzie zajmował się wszystkimi dyscyplinami sportowymi uprawianymi na lodzie

Foto: archiwum „Wetterauer Zeitung”.

W 1963 roku wraz z siedmioma innymi okręgowymi działaczami hokeja na lodzie (prezesami związków sportowych w innych prowincjach) Hans Unger zainicjował walne zgromadzenie wszystkich niemieckich klubów sportowych z sekcjami hokejowymi w celu powołania niezależnego narodowego związku hokeja na lodzie. W kronikach związkowych i prasie zachowała się króciutka notatka:

... „16 czerwca 1963 roku w Krefeld 8 działaczy federacji terenowych pod przewodnictwem Hansa Ungera (Bad Nauheim –prezes Heskiego Związku Sportów na Lodzie) w obecności 32 przedstawicieli klubów sportowych po 10 godzinach 50 minutach obrad powołało Niemiecką Federację Hokeja na Lodzie wybierając również władze związku.

Była to pierwsza w historii Niemiec samodzielna organizacja zrzeszająca tylko

Hans Unger wręczający nagrody za dobre wyniki w curlingu – 1958 rok.

Foto: archiwum „Wetterauer Zeitung”.

Jako doskonały mówca z ogromną wiedzą fachową doskonale również spełniał się we wszelkich okolicznościowych jubileuszach i świętach miejskich, prowincji i krajowych, na których nie wyobrażano sobie, aby go brakło. Zapraszany był na otwieranie nowych lodowisk, nagradzał mistrzów krajowych w sportach na lodzie wszystkich kategorii wiekowych. Starał się być aktywny, zarówno w federacji, jak i w swojej kancelarii prawnej prowadząc ją do końca swoich dni.

Gdy odchodził w 1971 roku na zasłużoną emeryturę działacze federacji sportów zimowych (HEV) nie zapomnieli o jego pracy na rzecz heskiego sportu i w dowód uznania nadali mu z tym dniem tytuł dożywotniego honorowego prezesa HEV.

Uroczyste pożegnanie Hansa Ungera na zasłużoną emeryturę zorganizowane podczas konferencji HEV w Bad Nauheim w 1971 roku.

Na zdjęciu nowy przewodniczący HEV, Ernst Kronemann (z lewej), dziękuje Hansowi Ungerowi za jego ponad 22-letnią pracę w Heskiej Federacji Sportów na Lodzie (HEV).

W lipcu 1997 roku lokalne gazety „*Gießener Allgemeine*” i „*Wetterauer Zeitung*” zamieściły notatkę informującą czytelników:

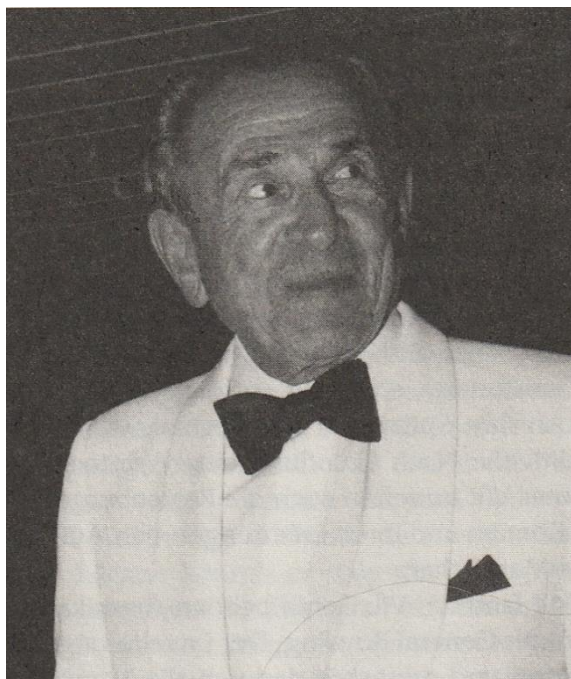
... „*Działacz hokejowy z Bad Nauheim, Hans Unger, zmarł 17 lipca 1997 roku w otoczeniu najbliższej rodziny*” ...

Do notatki załączony został cały chwalebny życiorys Ungera, w którym nie mogło zabraknąć okresu jego ponad 15-letniej kariery sportowej w Rastenburgu.

Działacze i koledzy z niemieckiej federacji hokeja na lodzie (Deutscher Eishockey-Bund - DEB), nie zapomnieli o jego osiągnięciach i poświęceniu w pracy dla niemieckiego hokeja. W dowód uznania za jego ogromny wkład w rozwój tej dyscypliny sportu komisja weryfikacyjna Galerii Sław Niemieckiego Hokeja w 1998 roku jednogłośnie i z honorami wpisała jego nazwisko do tej galerii sław niemieckiego sportu. Jest jednym z nielicznych, którzy dostąpili tego zaszczytu za wybitne zasługi w pracy związkowej.

Hans Unger do końca swoich dni podtrzymywał tradycję rodzinną, że wykształcenie, sprawność fizyczna i zaangażowanie w realizacji swoich planów musi dać sukces życiowy, co się w jego przypadku doskonale sprawdziło.

Za swoją pracę, oprócz wyróżnień państwowych i branżowych otrzymał odznaczenia sportowe, które sobie cenił szczególnie, gdyż właśnie dla sportu poświęcił ogromną część swojego życia.

Emblemat klubu sportowego Rastenburger SV

Emblemat klubu sportowego VfL Bad Nauheim

Na zdjęciu obok Hans Unger podczas obchodów jubileuszu 85-lecia swoich urodzin. Podczas tego święta zorganizowanego w siedzibie miejskiego klubu sportowego VfL Bad Nauheim padło z ust jednego z dziennikarzy znamienne zdanie, które idealnie podsumowało pracę rodu Ungerów na rzecz rozwoju sportu:

„Georg Unger senior utworzył w 1908 roku w Rastenburgu pierwszy wielosekcyjny klub miejski RSV, a Hans Unger junior odtworzył jego idee w Bad Nauheim”.